1. mai nummer

Løssalg 15 øre.

NASJONAL SAMLING

ORGAN FOR NORGES ARBEIDENDE FOLK

Nr. 7. Årg. 1. 1. mai 1934. | Politisk redaktør: Vidkun Quisling | Utkommer i Oslo hver torsdag

1ste mai i Nasjonal Samlings tegn.

Siden 1889 har maidagen vært en samlingens dag for arbeidere i alle land, og er blitt viet kampen for arbeiderklassens frigjørelse fra kapitalismens jerngrep.

Den moderne industri som vokste frem i slutten av det forrige århundre, utnyttet nemlig den anledning det liberalistisk kapitalistiske statssystem gav den til skammelig å utbytte den nye arbeiderklasse.

Eftersom industrialiseringen skred frem, vokste naturlig nok misnøien blandt arbeiderne. De blev tvunget til å organisere sig for å ivareta sine interesser, og dermed er vi oppe i den innbyrdes dragkamp mellem kapital og arbeide.

Vi fikk efterhvert faktisk to krigførende makter innen samfundet. Men hele landet blev kampenes krigsskueplass, og alle som en må vi være med å betale krigsomkostningene.

Vårt evneløse statsstyre har latt denne utvikling gå sin gang, og hvad værre er: det har legalisert den. Det burde isteden ha forstått å bringe de kraftslukende kamper til ophør gjennem en rettferdigere samfundsorden.

Arbeiderbevegelsen blev derfor tidlig marxismens og kommunismens lettkjøpte bytte. Den misfornøide arbeiderklasse blev gjort til stormtropper i revolusjonens tjeneste.

De oprinnelige 1. maidemonstrasjoner som krevet *gode og rettferdige kår for det store arbeidende folk,* og derfor burde hatt krav på hele nasjonens støtte, gled efterhvert over i klassekampens skremmende spor.

Igjennem marxismens og kommunismens forbandelse blev klassehatet den bærende tanke i de organiserte arbeideres kamp.

Mens det blev preket internasjonal solidaritet med såkalte klassefeller i de mest fjerntliggende land, blev hatet til egne landsmenn næret og utdypet ved enhver gitt anledning.

Lønnskravene er kommet i annen rekke. De er nu bare et av de våben den allmektige ledelse benytter på sin marsj mot målet: *Et marxistisk Norge.*

Derfor oplever vi 1. maidagen i klassekampens tegn. Under marxismens blodbannere og faner med innskrifter som hisser nordmann mot nordmann, demonstrerer titusener av arbeidere. Det er sikkert mange som motstrebende går med, men fagforeningsterroren og angsten for å bli satt utenfor, gir intet valg.

Fra utallige talerstoler såes hatets sed i arbeiderens sinn. Men ikke bare den voksne mann og kvinne bearbeides. Også det mottagelige barnesinn blir fanget inn gjennem faner, flagg og musikk, og innpodet avsky mot samfundet.

Men skal store deler av det norske folk fortsette på denne vei, vil maidagen istedenfor å bebude sommerens skjønnhet og gleder, blir *en ulykkesdag for det norske samfund.*

Faren er overhengende. *men i farens lund reises symbolet for nasjonens samling.*

Under Olavskorsets tegn går en ny bølge over landet. En frisk og feiende bølge fylt med en ny tids tanker. De tanker som skal vekke vårt folk, og fri det fra klassekampens mare.

Og denne var nye bevegelse vil også feire maidagen. Ikke som en enkelt klasses dag med borgerkrig og terror som sine første opgaver, for alle klassestengsler må brytes ned.

Mens marxismen preker *arbeidets forbannelse,* og gjør arbeidene til en grå, kollektiv proletarmasse, vil vi finne frem til *arbeidsgleden,* og skape *herremennesket.* Den personlige, frie mann og kvinne, som går til sitt arbeid av kjærlighet til sitt kall, som yder sitt beste og lønnes derefter.

Marxistene skiller oss i åndsarbeidere og kroppsarbeidere. — Det er galt. En dyktig kropsarbeider må også ha sin hjernekiste iorden for å fylle sin stil-

(Forts. side 7.)

NS marsjerer frem.

Norge vårt land, du hvis fremtid er vår,
du fedrenejord langt nord.
Til vern om din frihet i fylking vi går
og skaper en reisning stor.
For dig vi idag står beredt.
Vårt folk skal igjen bli ett.
En samlet nasjon er det mål vi vil
selv om livet skal settes på spill.

Frem til kamp, Norges ungdomskare,
til kamp under Olavs flagg.
Fedrelandet er nu i fare
og trenger dig ennu idag.
Kom da med fra by, fra bygd og fjord,
fra hver flekk hvor det nordmenn bor.
Slutt dig til, du som vil forsvare
vårt hjem og vår odeljord.
Kom da borger, bonde, arbeidsmann
Følg vårt kamprop fra fjell til strand.
Kom hver nordmann som vil bevare
og gjenreise folk og land.

Rikskringkastingen betrakter arbeidernes dag som Marxistenes dag.

Skamløs politisk utnyttelse av Kringkastingen.

Festprogram til anvendelse for arbeiderpartiets møter.

Våre sosialistregjerte nabolands kringkastinger har intet særlig 1. maiprogram.

Hvor fullstendig marxistene har forstått å sette sig i skrekk hos kringkastingens vaklende ledelse, vidner årets første maiprogram om. Hadde det fremdeles vært en dag som var viet arbeidernes faglige interesser, kunde man forstå at dagen blev minnet i kringkastingen. Og vi i N S hadde såmen ikke vært redde for å slutte op om arbeidernes dag. Men det er jo forlengst blitt en politisk demonstrasjonsdag. Og det program som kringkastingen sender ut første mai, er da også beregnet på Arbeiderpartiets og Kommunistpartiets festmøter. Programmet er simpelthen en skandale som kommer til å vekke opsikt langt utenfor landets grenser. Marxistpressen opfordrer i disse dager meningsfeller i by og bygd til å sørge for høittalere i festlokalene, og la kringkastingen besørge det røde festprogram. Der blir blandt annet taler av Falkberget og Olav Scheflo. Der skal endog sendes rød hilsen ut over verden på esperanto fra transportarbeiderne. Den første mai skal flertallet av landets lyttere som ikke sogner til de røde partier, føle sig utestengte og som fremmede i den kringkasting som altså kalles rikskringkasting. Fra tidlig på eftermiddagen da det blir rødt landsprogram som begynner med referater fra demonstrasjonene på de forskjellige steder, demonstrasjoner som er i den grad Arbeiderparti-politiske at kommunistpartiet mange steder nekter å delta.

For at de sløve sinn som finner alt i orden, allikevel skal få en anelse om at alt ikke er i orden, avtrykker vi riksprogrammene fra Sverige og Danmark den første mai. Begge disse land er socialistisk regjerte, men man har ikke våget en lignende utfordring til lytterne som venstrestyret i Norge. Danmark har en enkelt, liten post som er innskutt efter at de offisielle programmer er utsendt, Sverige ingen. Sammenligningen mellem de tre lands førstemai-programmer kaster et skarpt og ubarmhjertig blendlys over det feighetens, fedrelandsløshetens og den åndelige korrupsjons styre vi lever under. Her er Sverige og Danmark den første mai:

SVERIGE:

MOTALA.

8: Første maimorgen ved Vättern, Jønkøping. Musikk av Smålands armé-artilleriregiments musikkor og sang av mannskoret Orpheus m. m. 17.05: Hvad blomsterne sier. Radiofantasi for barn, bygget på Robert Oehmes' musikk med samme navn, av Blenda Carlheim-Gyllensköld. Personer: Lasse, Stina, blomsternes ånde. Ved pianoet Algot Haquinius. 17.45: Praktisk kvarter. 18: Lunda-studenterne hilser våren fra universitetsplassen i Lund. 18.25: Gluntar, sunget av Jack Adams Ray (magisteren) og Pehr Danielsson (glunten). 1. På Flustret en søndag eftermiddag under rødmåneden. 2. Efter kameraleksamen. 3. Eksamensseksaen på Eklundshof. 4. Hjemmarsj fra Eklundshof med en bondespillemann. 19.15: Nyheter. 19.30: Foredrag. 20: Underholdningsprogram. 21.45: Nyheter. 22: Grammofonmusikk.

DANMARK:

KALUNDBORG.

12: Timeslag og klokkespill fra Rådhustårnet. 1214: Overf. fra restaurant Wivel. 15—17: Konsert. Radioorkestret. Dir.: Launy Grøndahl. Folkelig dansk musikk. Ca. 15.50: Oplesning. Skuespiller Semmy Henriques-Nielsen. Konserten fortsatt. 17—17.30: Kringkasting for barn. 17.42: Dagens dikt. 17.45—18.15: Fransk foredrag: Combien il est nécessaire d'apprendre des langues étrangéres. Mme Vera Paramonof. 19: Pressemeddelelser. 19.30—20: Foredrag: Hvordan styres kjempebyen London? Redaktør Carl A. Andersen. 20: Timeslag fra Rådhustårnet. 20—20.50: Harmonikakonsert. Harmonikavirtuosene Gellin og Borgstrøm. 20.50—21.50: Maskinen knuser. Hørespill i 15 billeder av Leck Fischer. Tildelt ekstrapremie ved Statsradiofoniens hørespillkonkurranse. 21.50: Pressemeddelelser. — 22.05:—23: Klassisk wiensk musikk.

Radio-orkestret. Dir.: Fritz Mahler. 23—23.20: Turistforedrag.

NASJONAL SAMLING
Organ for Norges arbeidende folk.

Utgiver:
N. S. Presse og Publikasjon A/S.

Politisk redaktør:
VIDKUN QUISLING.

Redaksjonssekretær:
N. H. RØNNING.
Prinsens gate 7. — Telefon 25 204.

Ekspedisjon og annonsekontor:
Prinsensgt. 7 — Telefon 25 204.

Annonsepriser:

Almindelig plass ...	20	øre	pr.	m/m.
Mot tekst	30	»	»	»
Reservert pl. Tillegg	5	»	»	»
1. side	40	»	»	»

Abonnement:

Kr. 7.- pr. helår, kr. 3.50 pr. halvår, kr. 2.- pr. kvartal, på alle landets postkontorer.

Pressesjef i Nasjonal Samling:
DR. EYVIND MEHLE.

Knut Hamsuns opfatning av det tyske jødespørsmål.

Knut Hamsun har nylig avgitt en uttalelse angående jødespørsmålet i Tyskland til bladet «National-Zeitung» i Essen.

Efterat bladet har fremsatt nogen insinuasjoner angående skandinaviske «jødeaviser» citerer det Hamsuns uttalelse, som lyder således:

— Hamsun erklærte, at jødene gjennem sitt finansherredømme er blitt en makt i den internasjonale politikk og i verdenshandelen.

— Jeg har ikke opfattet det slik, fortsatte Hamsun, at Tyskland vil drive jødene ut av landet, slik som det fremstilles av Englands og Frankrikes jødepolitikere og av jødepressen verden over. Jeg har tvertimot opfattet det derhen, at Tyskland bare vil begrense jødenes makt innen riket, — det skal være tyskere, ikke jøder, som skal herske i Tyskland. Sett at jødene hersket over sitt eget store gamle rike og at tyskerne vilde trenge inn i dette og efterhvert underlegge sig alle områder?

— Da tror jeg nok at jødene også vilde reagere, sluttet Hamsun.

1ste mai 1934.

«Lovfast er jo slektens gang ad en evig vindeltrappe» har Ibsen sagt, og få ting beviser bedre sannheten av dette ord enn nettop arbeiderbevegelsen i de nord- og vesteuropeiske land.

Det attende århundres stenderstat måtte, slik den var forfallt, avløses av noget nytt og det blev liberalismen. Den utøilede liberalisme ledet til læren om kampen i samfundet og da til den sterkeres rett og denne lære anvendt i den nye industri skapte en form for privat kapitalisme, som anså sig berettiget til å kjøpe menneskelig arbeidskraft som andre varer, mest mulig vare for minst mulig betaling. Følgen herav var tilstande blandt arbeiderbefolkningen som er en skamplett i borgerstatens historie, og der opstod blandt arbeiderne til denne stat et hat som ennu ikke er glemt. Liberalismen hevdet også at Staten måtte gripe minst mulig inn i «kreftenes frie spill», og følgen blev at Staten dengang i stor utstrekning forsømte sin viktigste opgave, å sørge for en rettferdig samfundsorden, som tok rimelig hensyn til alle folkefeller.

Arbeiderne var således prisgitt den liberalkapitalistiske utbytning, og det er derfor et logisk skritt i den videre utvikling at de satte sig til motverge. Arbeiderne i nord og vesteuropeiske land er nu engang — heldigvis — ikke orientalere som slår sig tilro i en slavetilværelse.

Denne arbeidernes motstand skapte fagforeningene, men det er i våre dage verd å legge merke til at disse første fagforeninger var nasjonale og som sådanne rettet mot liberalismen. På Lasalles tid tenkte man sig en slags ny stenderstat, hvor kongemakten støttet til de organiserte arbeidere og bønder skulde holde det liberalkapitalistiske pengeuvesen stangen. Det forklarer at f. eks. Bismarck så på Lasalles virke med sympati og at konservative politikere som Bismarck i Tyskland. Disraeli og Shaftesbury i England og Napoleon III i Frankrike drev igjennem en arbeiderbeskytteleslovgivning mot den mest forbitrede motstand fra liberalistisk hold.

Men den liberalistiske kamplære bestod, og kampen fortsatte. Arbeiderne og arbeidsgiverne organiserte sig i hver sin leir, og eftersom finanskapitalen blev mere og mere internasjonaliseret

(Forts. side 8.)

En masse stoff må stå over til neste nummer. Spalteplassen blev for liten.

SOLIDARITETSPRINSIPPET krever at enhver N S-mann og kvinne kjøper sine varer hos den kjøbmann som averterer i Nasjonal Samling.

Arbeidernes fiender.

Verden vil bedrages. Den blir også bedratt.

Det største bedrag av dem alle, i format, i dybde av skurkaktighet og i høide av frekkhet, er det orientalske verdenskomplott som har slått op sitt hovedkvarter ved breddene av den elv, hvor Europa slutter og Asia begynner og som også har sine agenturer her i Norge, både i det s. k. norske arbeiderparti og i det spesifike Moskva-kommunistiske parti.

Verdenshistorien kjenner ikke noe lignende. Heller ikke i Norge har vi noensinne før oplevet make til at en stor del av folket i sin åndelige, politiske, sociale og økonomiske nød kaster de felles-menneskelige prinsipper og sitt folks ide tilside for å søke forløsning og «frigjørelse» i en innført og av fremmede ledet oprørsbevegelse som slett ikke passer med norsk lynne og lag, og som i sig selv er grunnfalsk og av det onde. «Frigjørelse»? Nei, trelldom og vanære, politisk utslettelse. Social rettferd? Nei, likhet i elendighet og slaveri, og himmelskrikende urettferdighet, og vilkårlighet. Et slaraffenland, det drømte og lovede paradis på jorden, skapt med egne hender som det heter i «Internasjonalen»? Nei, det riktige helvede, i sammenligning med hvilket Dantes inferno synes malt med vannfarver.

Å måtte innrømme at en er tatt ved nesen av disse internasjonale folke- og arbeiderbedragere og deres norske håndlangere kan for mange være et personlig nederlag. Men kjensgjerningene taler nu høit og inntrengende. Her kan det, her må det ikke lenger være noen vaklen, hvis en ikke, bevist eller ubevist, vil tjene den kommunistisk-marxistiske verdensseier, og sitt eget folks undergang.

Våre arbeidere i særdeleshet må lære å innse at både videnskap og erfaring har bevist endelig og avgjørende at kommunismen og marxismen ikke bare er uholdbar og uskikket, men fordervelig og ødeleggende på alle livets områder, og spesielt at det ikke kan være det samfundssystem som det norske folk må legge til grunn for sitt fremtidige virke. Arbeiderne skal merke sig at den marxistiske stat har avslørt sig som en brutal politistat, og den marxistiske næringsdrift som den verste utbytter-form av kapitalisme, som statskapitalisme drevet av en bande av partipolitikere og fagforeningsledere.

Valget kunde være vanskelig sålenge det stod mellem borgerlige partier som manglet skapende-byggende tanker og partier som smykket sig med arbeidernavnet og monopoliserte trangen til trygt og rettferdig samvirke og til nye veier. Men nu har vi i Nasjonal Samling fått noe nytt og sterkt inn som virkelig kan møte arbeidernes ærlige og riktig følte massesans som hittil har gjæret håpløst og vært avledet på falske veier. Arbeiderne må nu fri sig fra den åndsforvirring og sociale pest som marxismen er. De norske arbeidere må ikke lenger være tankeløse naive brikker i fremmedes forbryterske spill med vårt folks og deres egen skjebne. De må kaste overbord disse utenlandske mindreverdige og kompromiterte ideer og med dem også sine kommunistiske og marxistiske ledere, disse *arbeidernes virkelige fiender*, som lever av socialisme og går en fremmed voldmakts ærinder. De leder bare arbeiderne selv og fedrelandet i ulykke. De norske arbeidere må samle sig om en norsk solid og byggende *nasjonal arbeiderpolitikk*, N S-arbeiderpolitikk, som kan og vil fremme deres egne og det heles interesse.

V. Q.

1. mai.

Nu er det vår.

1. mai er porten inn til sol og sommer. Alle mennesker, ja dyrene med, gleder sig over å gå inn i den lyse, varme tid av året. Mørketiden med sludd og kulde er over, og folk har denne vinter følt kulden som aldri før. Fortjenesten har vært liten, for mange intet. Det har blitt litet til koks og ved, ja også til mat. Klærne har man forsøkt å lappe på så godt det lot sig gjøre. — Vi fryser ved tanken på de mange kvaler vinteren og kulden kan by på. Dette heter en årstid «et skifte i tiden». Nu har vi vår, da lyset og varmen gjør sin virkning. Alt som er dødt, frossent og hårdt tiner. Det begynner å spire, det skal bli liv. Hvor likt er ikke dette med tiden. Politikerne er stive, materialistiske, kolde, ja døde. I organisasjonene hagler det med korrupsjon og underslag. Arbeidslivet er tilfrosset. Folk lider. Men nu er det vår. Vårtegnet ligger i N S. Vi ser folk tiner til liv. Livet som ligger i fellestanken. Isen som skilte renner nedover i store fosser og foran oss har vi en opadgående sol.

Ekko.

Uniformforbudet.

Regjeringen løper linen ut

I siste statsråd blev det fremsatt proposisjon om en liten endring i den nu så bekjente lov om uniformsforbudet.

Efter lovens tidligere ordlyd var det ulovlig å **bære politisk** uniform *offentlig*. Regjeringen har funnet at dette ikke er nok. Og foreslår så i sin nye proposisjon at ordet «offentlig» går ut, hvorefter det overhodet tatt blir ulovlig å bære uniform også på partimøter, ved lukkede sammenkomster o. s. v.

Dagbladets „sanne“ ansikt og terroren.

Tusener av nordmenn går omkring og innbilder sig at vi lever i et fritt samfund idag — og at vi må kjempe med nebb og klør for å beholde dette gode, — som vi ikke har. Norge er ikke lenger et fritt land, det beherskes av et terrorvelde mot hvilket tysk disiplin er ren løssluppenhet.

Vi skal nevne nogen illustrerende eksempler. På Oslo østkant våger ingen å leie ut lokale til N S — av frykt for hevn og overlast. Det er den rene Mafia som regjerer. Foran inngangen til N S-møtene i Venstres Hus er til stadighet postert vakter for å bite merke i arbeiderne som våger å gå på N S møter — for å kunne gjøre op med dem senere. Terror.

På N S møte på N. Land for en tid siden besatte 400 kommunister lokalet og lensmannen våget ikke å løfte en finger for å jage dem ut. Terror. Den terror som utøves innen arbeidernes egne rekker av deres ledere i Folkets Hus er om mulig ennu verre, og det er ikke minst for å befri arbeiderne for dette mareridt, at Quisling forsøker å samle alle nasjonalsinnede menn og kvinner til aksjon.

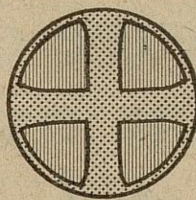
En av våre medlemmer på Land har måttet ta sin 11-årige søn ut av skolen da han stadig blev slått og forfulgt av marxistisk anløpen pøbel. Terror. En annen av våre medlemmer har en liten farvehandel på østkanten. I månedsvis har der været utstillet vakter for å skremme og true folk fra å kjøpe der, slik at han i disse dage har måttet stenge butikken. Nokk en tilvekst til de arbeidsløse.

Mot slik terror gir samfundet ingen beskyttelse idag.

Når så den nasjonale ungdom — som ved Forum sisste uke — endelig reiser sig til motverge mot slik skjendsel — er Dagbladet straks ute og snakker om «slagsmåls-mentalitet» hos tidens gymnasiaster. Det blad som engang representerte det nasjonaleste av de nasjonale — det gamle venstre — bruker i sitt referat betegnelsen «nasjonal» kun i gåseøine. Det kan ikke skjeldne mellem ropet «Nasjonal Front» og «Rød front» — mellem den opstrakte våbenløse hånd — og den kommunistiske knyttede neve.

Dagbladet dementerer i forrige nr. av N S-avisen beskyldningen om at der skulde være jødisk kapital i bla-

(Forts. side 6.)

I Nasjonal Samlings program, punktene 19, 20 og 21, hetèr det:

Den enkeltes ansvar for å bergе sig selv skjerpes. Enhver søkes stilt på den plass hvor han best kan nytte sine evner og krefter til det heles vel.

Familien og hjemmet vernes. Vyrdnaden for kvinnens virke i hjemmet og for morskallet høines. Politisk, rettslig og yrkesmessig *likestilling mellem mann og kvinne.* Barnetrygd gjennemføres og folketrygd for gamle og uføre.

Folkehelsen styrkes ved bedre hygiene og bedre boligforhold, ved å motarbeide alkoholmisbruk og ophjelpe sund folkeidrett. *Vern om folke-ætten;* vaneforbrytere, sinnssyke, og arvelig sterkt belastede personer, som efter sakkyndiges mening ikke kan få sunde barn, berøves forplantningsevnen. Strengere kontroll med utlendingers opholdstillatelse og innvandring.

Vi takker!

En anonym giver har oversendt Nasjonal Samling 100 kroner til fordeling blandt de av N S ungdomsfylkings medlemmer som kom tilskade under kommunistoptøiene siste torsdag.

Verner von Heidenstam om den tyske nasjonale revolusjon.

Asfaltpressen og kulturbolsjevikene blandt forfattere og videnskapsmenn som herhjemme gjerne ansees som de første representanter for åndslivet. gjør alt mulig for å sverte den tyske nasjonalsosialisme og forresten også den nasjonale reisning i Europas andre land. Det virker derfor så befriende når en av åndslivets virkelig store menn tar bladet fra munnen. I «Illustrierte Zeitung» for 19. april finner vi et intervju med en av Sveriges mest berømte nulevende forfattere, **Verner von Heidenstam.** Han forteller her først om hvorledes han gjennem radioen med begeistring fulgte Hitlers valgkamp før seiren. Videre uutaler han:

«Også i Sverige må vi være takknemlige over at det er lykkes Tyskland å stoppe den bolsjevikiske stormflod. Hele den kultiverte verden må være takknemlig for det. Den nasjonale revolusjon har ikke overrasket mig — i høiden den kjensgjerning at den kom så sent. Jeg visste at Tyskland ikke vilde finne sig i trelldommen og den nasjonale evneløshet, — Jeg visste at frihetens dag var nær. Jeg hilser den.

Det har alltid varet lenge før man riktig forstod store menn og stor historie. Særlig der hvor de egne politiske figurer er så små at man ikke har noget mål for store skikkelser, hvor man har glemt den store fortid. På løgnefterretningene som utspredes har jeg aldri trodd. Naturligvis vet vi også her hvad revolusjon betyr. Vi vet at man må gripe jernhårdt til og at usedvanlige tider rettferdiggjør ekstraordinære midler. Vi gleder oss over at det så fort er lykkes å gjenoprette ro og orden, og vi beundrer tyskernes disciplin.»

Hvordan man behandler det frie ord.

Små klipp av dagspressen.

«Voldsomme optøier under Nasjonal Samlings møte på Grünerløkken. Salen måtte ryddes og høittaleren blev knust.» — **«Systematisk forfølgelse av N S-arbeidere efter valget.** Overfall på gaten og boikott på arbeidsplassen.» — **«Kommunistisk demonstrasjonstog til Quislings hjem i natt.** Splittet av ridende og gående politi i Eckersberggaten.» — **«Rått overfall på dame med N S-bil.** Arbeiderpartifolk går løs på bilen med jernspett og svære stener.» — **«Brutalt overfall på Quisling igåraftes.** Kommunistpøbelen knuser vinduene i hans bil under ropet: «Drep ham!» — **«Kommunistoptøier mot Quisling også i Kristiansand.** Stor politistyrke rykker ut for å spre folkemassen.» — **«Quisling overfalt og slått i hodet.** Må søke ly i «Handelens Hus», mens folkemassen raser utenfor.» — **«Kommunistoptøier ved et N S-arbeidermøte igår.** Ridende politi måtte rydde Tullinløkken.»

Slik behandler man frie mennesker i et fritt samfund. Med vold skal det frie ord holdes nede. Den som forkynner rett og sannhet for folket risikerer livet. Det er dette, å sette livet på spill for en god saks skyld, som smålige høirejournalister kaller reklame for N S.

Sterk front, samlet front, nasjonal front mot vold, rød terror og sumpig borgerpolitikk!

Johannes Jacobsen Brunstad.
Ungdom av N. U. F.

Høire og den nye tid.

Av ing. Georg Vedeler, Bergen.

Realph Norland, tidligere sekretær i Fedrelandslaget, nu i høire, har nylig holdt foredrag i Bergens Unge høire under ovenstående titel. Det står referert i Bergens Aftenblad for 20. april. Foredraget koncentrerer sig om en omtale av høire på den ene side og på den annen side av Nasjonal Samling, som da ifølge foredragets titel representerer den nye tid.

Omtalen av høire betår i de vanlige jeremiader over valgkampen. De er velkjendte. Det er Aftenpostens og Bergens Aftenblads, karakterisert ved mangelen på evne og mot til å gå til bunds i årsakene og vanskelighetene. Vi skal ikke trette med å gjenta dem. Men et avsnitt kan vi ikke nekte oss den fornøielse å citere. Norland har ifølge referatet uttalt:

«Hittil har det — takket være høire — lykkes å undgå arbeiderparti-regjeringer og opretholde denne tingenes tilstand. Det er ikke akkurat en politikk som appellerer til fantasien, men det er praktisk politikk, som er til gavn for landet. Man løser nemlig ikke dagens spørsmål ved å tale om fremtiden».

Det forklarer med høiresekretærens egne ord hvorfor høire er et døende parti. De som ikke også regner med fremtiden er allerede døde. De har hverken planer eller program.

Så fortsetter Norland, som karakterieres som en av høires beste talere, på en sin geniale måte:

«Det sies at vi idag står foran et tidsskifte, eftersom en ny generasjon er i ferd med å rykke frem.»

Det er høires forståelse av tiden. En kunde være infam nok til å spørre om når en ny generasjon ikke er iferd med å rykke frem? Man må på den annen side være stærblind for ikke å se at det skifte vi nu er inne i, det blir et tidsskifte av veldige dimensjoner. Historikeren Freidell, som er introduert for det norske publikum av venstremannen Worm-Müller, mener at vi har avsluttet den 600-årige tidsepoke som strekker sig fra middelalderen til verdenskrigen og mener at vi ny er begynt på en ny av lignende dimensjoner. Og det er mange, mange andre som uttaler sig ennu mere bestemt. Men det norske høire sover.

Mens Nasjonal Samling vokser frem som representanten for den nye tid.

Lektor Stinessens brosjyre om Quisling.

Efter å ha lest lektor Stinessens brosjyre om hr. Quisling vil jeg gjerne få slå til lyd for at dette lille skrift må bli spredt og kjent i videst mulig utstrekning. På 7 sider er det her lykkes å gi en oversikt over Quislings liv, således at man får en sterk følelse av hans egenart og av hans fremrakende evner og dyktighet og samtidig blir all den sladder og bakvaskelse som han har vært utsatt for mere enn vel nogen annen mann, gjendrevet. For oss som tilhører bevegelsen, og som har fulgt med i Quislings kamp og lært å kjenne ham og hans syn gjennem taler og artikler, er det kanskje ikke så meget **nytt** i brosjyren; men den gir oss alle en fornyet erkjennelse og følelse av hans rike og sterke personlighet og store mot.

Men det jeg særlig mener er av viktighet, er å spre brosjyren ut til langt videre kretser av vårt folk. Når man nu søker å gjøre bevegelsens syn og program kjent, møtes man som oftest med de gamle angrep på Quislings person, og man får ofte nok å gjøre med å gjendrive disse. Det er her brosjyren kan gjøre sin tjeneste, bryte vei for en riktig opfatning av **føreren.**

Her i byen vil vi derfor gå i gang med å spre denne brosjyre så langt vi kan. Og jeg vil på det sterkeste opfordre medlemmer av «N. S.» i by og i bygd til å gjøre det samme, — til, så langt evnen rekker, på egen bekostning å skaffe sig eksemplarer og spre dem utover.

Bokladeprisen er kr. 0,15 pr. eksemplar, men jeg går ut fra at man ved henvendelse til partikontoret kan få dem billigere.

Kongsberg 20. april 1934.

T. Tellefsen.

«Derfor kan arbeidsfolket ikke vareta sine interesser uten at de også tar kampen op mot de socialdemokratiske og reformistiske ledere som på alle vis understøtter og hjelper arbeiderklassens fiender.

Socialdemokratiet påstår at det vil «sette hele folket i arbeide». **Det er ikke mulig uten revolusjon.** Det er ikke mulig uten å styrte kapitalistklassen og ta makten i samfundet. Det er bare mulig ved å følge den vei som vi kjenner fra Sovjet-Unionen — socialismens vei!

Vi opfordrer medlemmene og tilhengerne av D. N. A. til sammen med oss å forberede den revolusjonære kamp for sovjetmaktens oprettelse og socialismens virkeliggjørelse, for frigjørelse av det arbeidende folk i Norge.»

Norges Komm. Parti.

Dette nummer av Nasjonal Samling er viet 1. mai og utkommer to dager tidligere enn vanlig. — Neste nr. kommer onsdag 9. mai.

Nedbrytende og byggende krefter.

1. Tessalonikerbrev 5, 23.

Alt *liv* har sin kraft i sig selv. Men det er naturligvis med hensyn til vekst eller tilbakegang avhengig av omgivelser og innflydelser utenfor og må kjempe sig frem.

Vi kan f. eks. gi en plante gode eller dårlige betingelser — den kan vokse og trives, eller den kan visne og dø.

Som det er i naturen, er det også med det åndelige liv. Der er nedbrytende og byggende krefter i virksomhet på alle områder i tilværelsen.

Det gjelder å leve vårt liv så, at vi går mest mulig klar av de makter, som bryter ned — både legemlig og åndelig — og at vi kommer under innflydelse av de krefter, som bygger op, gir livet vekst.

La oss prøve å leve livet slik, at vi får minst mulig å angre på — både når det gjelder å gjøre det som er galt — synd — og når det gjelder å forsømme det som er rett og godt.

Det er sårt å gå med bitre minner fra fortiden — de griper forstyrrende inn i ens liv senere, hvis der ikke blir et opgjør og en helt ny åndelig innstilling.

Jeg mener, at der er ingen byggende kraft som er sterkere enn livet med Gud, det personlige gudssamfund, når det blir til virkelighet og får innflydelse over hele vårt menneskeliv.

Det er den sannhet som lyser oss imøte i 1. Tess. 5, 23.

La mig nevne noen av de nedbrytende krefter, som har lagt mangt et lovende menneskeliv i ruiner:

Selvgodhet og egennytte, som strider mot kristendommens enkleste bud. Tidsånden, gjennemsyret som den er av materialisme, vantro og hån av det som er hellig og rent. Dårlig selskap, fornøielsessyke, store fordringer til livet men små krav eller ingen til en selv.

Mangel på respekt for guddommelig og menneskelig autoritet — enten det gjelder kristendom, fedreland eller hjem. Misbruk av Guds navn f. eks. bryter ned og er norske menn uverdig. Frivole bøker, dårlige kinoforestillinger o.s.v. — alt slikt siver inn over den opvoksende slekt som bakterier og bryter ned, først i fantasi og tankeliv — og så gir det sig utslag i handling.

Her må en *ny åndelig* gjenfødelse til, en reisning, som alt er begynt i manges sinn, men som må få sin kraft og fremgang fra den eneste virkelig byggende og bevarende makt: *Gud* og hans ånds innflydelse over hver enkelt av oss.

Der får vi den beste utrustning, også til å være med å reise vårt fedreland og skaffe det orden og rettferd.

Vår frelser har sagt: «Uten mig kan I intet gjøre.» Det ord står fast med sitt krav men også med sitt løfte om kraft og seier.

Kjeld Stub.

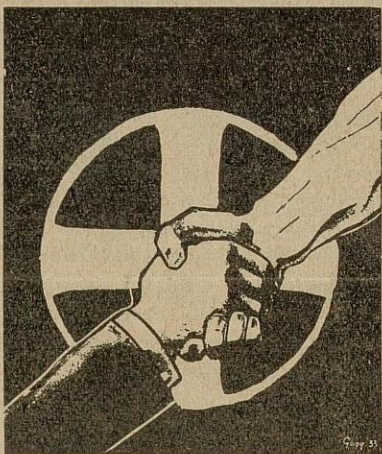
Politiske uværsskyer over Holland.

Avisene fra utlandet meddeler at også i Holland er den politiske situasjon blitt tilspisset. Man venter et almindelig forbud mot offentlige demonstrasjoner. Videre forteller ryktene at det forestår forbud mot hele den store hollandske «Nasjonal-Sosialistiske bevegelse (N. S. B.)

Også i Holland oplever man idag en forandret frontstilling. Tidligere hadde man en vikende borgerlig front mot marxistenes fremrykning. Hvor langt undergravningsarbeidet var kommet oplevet man et eksempel på da det for noen tid tilbake fant sted meget alvorlige optøier i flåten.

Den nasjonalsosialistiske eller fascisistiske bevegelse som optrådte ved siste valg uten hell, befinner sig nu i så sterk vekst at man oplever å se tilnærmelser mellem de borgerlige og sosialdemokratene for å slå ned N. S. B. Denne bevegelses voldsomme vekst har foranlediget de gamle partier til å foreta en rekke forholdsregler mot N. S. B. — uniformsforbud, forbud mot at N. S. B.s medlemmer kan være embedsmenn, ingen offentlige saler må utleies til nasjonalsosialistene o. s. v.

Hollandsk politikk preges av regjeringen Colijns kamp mot N. S. B. og dens fører, Mussert. Og situasjonen byr på mange muligheter. Således er det ikke utelukket at sosialdemokratene som i disse dager gjør alt for å understreke sitt legale preg, vil tre inn i den borgerlige samlingsregjering som hittil har sittet ved roret. Heller ikke ansees en koalisasjon av katolikker og sosialdemokrater for utelukket. Kampen mellem de gamle partier og N. S. B. tilspisses stadig. Statskrisen ligger i luften. Ryktene har rikelig næring. Hvad vil morgendagen bringe?

NASJONAL SAMLING

De siste par uker har det vært utfoldet en ganske livlig møtevirksomhet innen N S rekker. Det meldes således om en rekke vellykkede møter på forskjellige steder i landet.

Fra Skien meldes at Odds Turnhall på det nærmeste var full under møtet der forrige uke, hvor advokat Hjort var taler. Hans foredrag blev hilst med begeistret bifall og og langvarig bifall, forteller lokalpressen. Advokat Hjort har også besøkt Porsgrunn og talt der.

På et godt besøkt medlemsmøte innviet Skiens-avdelingen forleden sitt flagg. Det blev en vakker høitidelighet. Fr. Rosnæss holdt innvielsestalen, hvorefter flaggsangen blev sunget. Det var videre korte taler av Hjort og Olav Lien deklamerte Thor Foleson.

På Notodden har man også hatt flagginnvielse. Programmet for anledningen var særlig rikt og lokalpressen ofrer begivenheten stor plass. Hr. Zwilgmeyer holdt talen.

N. U. F.s Bergensavdeling hadde samlet overfylt hus til sitt møte i Hotell Terminus. Student E. Mohr talte om «Frivillig arbeidstjeneste» og programchef Walter Furst talte om arbeidsledighetsproblemet i Norge. Morgenavisen forteller at det var begeistret tilslutning blandt ungdommen til den frivillige arbeidstjeneste.

Videre meldes fra Bergen at N. U. F. som 24. april holdt stort diskusjonsmøte med godt fremmøte og begeistret stemning. Aftenens foredragsholder talte om «Arbeiderpartiets kamp mot arbeiderklassen». Spesielt pekte han på fagforeningenes og arbeiderledernes interesse av å holde arbeiderne nede i dårlige økonomiske kår, og hvorledes fagforeningene er falt utenfor sin oprinnelige ramme, nemlig å fremme arbeidsfred og -vilkår. Nu derimot skaper de splid og elendighet, og maner til hat mot de samlende og byggende krefter. N S som ikke er noe politisk parti, men en folkereisning som vil hele folkets vel uansett stand eller klasse. Bort med egeninteressen! Fellesnytte foran egennytte. Taleren opfordret alle til å slutte op under vårt merke for gjennem tro og vilje å vinne frem til et nytt Norge.

Aftenens diskusjonsinnledning «Hvem tilhører fremtiden?» var et kraftig angrep på Karl Marx's lære — hatets evangelium — som kun fører nasjonene ut i ødeleggelse.

N S er her den store motsetning, idet den bygger på idealisme og det gode i menneskene. I korte trekk påviste diskusjonsinnlederen at N S's linje var den eneste vei ut av kaoset frem til gode livsvilkår for alle.

En eldre tilstedeværende grep ordet og rettet en begeistret takk til den unge diskusjonsinnleder for hans glimrende innlegg for den nye tid og håpet at der innen ungdomsfylkingen måtte være mange som ham til å føre kampen frem til snarlig seier.

Derefter begynte en livlig diskusjon, og man merket lett at det er vanskelig, saklig å imøtegå bevegelsens program og retninsglinjer. — Marxistene som nu var kommet tilstede forsøkte, dog uten særlig hell å gjøre sig gjeldende. De borgerlige kom ennu dårligere fra det. Efter en lengere debatt, avsluttet lederen møtet og med begeistring blev «Ja vi elsker —» unisont avsunget.

Såvel møtet som diskusjonen forløp i beste ro og orden og var et nytt bevis for den velvilje og interesse hvormed ungdommen slutter op om Nasjonal Samling, og dens ideer.

Pf.

*

Ski og Kråkstad lav av N S har i april måned holdt 2 møter i Ski, begge ganger med skolebestyrer Bakke, Mysen som foredragsholder.

Det siste møte hadde samlet fullt hus, ca. 150 damer og herrer som påhørte Bakkes foredrag om N S med stor interesse.

Det blåser en frisk bris for N S i Ski og omegn.

Fredag den 11. mai kommer pastor Kjeld Stub hit ut og holder foredrag i Samfundsbygningen.

Kommunistyngelen igjen i aktivitet.

Ved flyvesedler hadde kommunistene torsdag aften sammenkalt de mest ubalanserte av sine medlemmer til møte utenfor Venstres hus i Møllergaten. Det gjaldt å få hass på den nasjonale ungdom som holdt møte der. En ensom vågehals som var kommet innenfor blev lempet ut efter alle kunstens regler, da han forsøkte å forstyrre møtet. Det var alt som hendte av ulemper inne. Verre blev det imidlertid da nasjonalistene kom utenfor. Her stod en anseelig tropp røde elementer. Betegnende for deres pågangsmot var, at de ventet til de fikk en liten flokk nasjonalister alene bort fra sine kamerater. Men da gikk også den store flokk på flere hundre mann på dem og det blev ikke spart på slagene. Mann efter mann av de få blev slått i gaten, trampet på, og det var et øredøvende skrik en stund. Politiet kom så og mengden blev drevet vekk med køllene. Resultatet av dette første attak var flere sårede.

En times tid efter begynte igjen tumultene utenfor en kafe ved Tullinløkken, hvor noen nasjonalister hadde samlet sig. Kommunistene begyndte med stenkast mot vinduene. Rutene blev knust og forvirringen var stor. Da nasjonalistene kom utenfor blev de møtt med stenkast, hvorved en av dem fikk en stygg flenge i hodet. Omsider kom også politiet hit og ryddet plassen. En gutt blev arrestert.

Noen tid efter kom det til sammenstøt på Karl Johan og også her var det flere som blev stygt behandlet. Åtte nasjonalister og en dame blev forfulgt av en stor skare av den umedgjørlige bande op Rosenkrantzgaten hvor de søkte tilflugt og hvor håndgripelighetene var særlig stygge. Ridende konstabler ryddet imidlertid op.

Den hensiktsløse og rå optreden fra kommunistenes side gav som sluttresultat mange stygt såret og flere arrestasjoner.

Kommunistterroren i Oslo.

Overfallene på Nasjonal Samlings folk var planlagt.

De ondartede optøier omkring N S virksomhet viser sig nu å være godt planlagt av kommunistene, forteller Tidens Tegn. Det skal således være besluttet å velge komiteer som særlig skal ta sig av fascismen i Norge — det vil i kommunistenes øine si Nasjonal Samling, hvis møter og meningsfeller skal utryddes. Det er parolen.

Efter hvad det videre oplyses er det Moskva-agenten Philip Dengel som er ophavsmannen til denne fantastiske idé. Nasjonal Samling skal ødelegges med alle midler og de som har deltatt på møtene skal forfølges. Rapporter om hvem som hører Quislings talere skal gis kommunistkomiteen og så skal denne få satt forfølgelsen iverk.

Det sies åpenlyst at Oslo politi har optrått altfor lemfeldig under de siste optøier. De innskrenket sig kun til å smile ad rampens herjinger. Den almindelige mening sies derfor å være den, at hadde Oslo hatt en brukbar politimester hadde pøbelens angrep kunnet blitt slått ned fra begynnelsen av. Politiet visste jo hvad som forestod. Ulovlige løpesedler med opfordring til optøier var sendt ut i anledning N S møtet.

Slik som situasjonen er med Arbeiderbladets ophissende referater fra optøiene, må det være klart for politiet, at her kreves den mest bestemte optreden. — Bare ved å uskadeliggjøre de ledende krefter i denne terror overfor N S-tilhengere vil den kunne stanses, skriver bladet.

Den nye kapprustning -- tallmessig belyst.

Våbenproduksjonen nu 25—30 pct. større enn i 1913?

Det tyske konjunkturforskningsinstitutt kommer efter en undersøkelse av den internasjonale rustningsindustri og av verdenshandelen med krigsmateriell i årene 1913—33 til et opsiktvekkende resultat: tross den tvungne ødeleggelse av centralmaktenes våbenindustri — av hvilke bare den tyske beskjeftiget 100,000—150,000 mennesker — har der i de siste år vært fremstillet mellem 25 og 33 pct. mer våben enn i 1913. Denne industri beskjeftiger idag sannsynligvis flere arbeidere enn før krigen, skjønt der er foregått en sterk rasjonalisering og den enkelte arbeider gjennemsnittlig yder meget mer enn for 20 år siden. I England var således ydelsen i 1930 halvannen gang så stor pr. dag og i De Forente Stater i 1929 mellem 40 og 60 pct. større.

Englands flyvemaskinindustri yder nu mer enn det tyvedobbelte og i De Forente Stater er årsproduksjonen steget fra 200 til 14,000. England fremstillet i 1913 flyvemaskiner for knapt 1 mill. mark., mens produksjonsverdien i 1930 var over 160 mill. I De Forente Stater var de tilsvarende tall 3,2 og 290 mill. mk. I Frankrike er 85 pct. av personalet i flyvemaskinindustrien bekjeftiget med fabrikasjon av militærfly og i De Forente Stater er det tilsvarende tall 70—75 pct. Alt i alt kan man si, at rustningsindustrien i andre land har mer enn utfyllt den plass som blev «ledig» ved at Tysklands og Østerrik-Ungarns rustningsindustri blev innstillet.

Utførselsverdien av våben og ammunisjon utenfor Tyskland var i 1930 200 mill. mk. og i 1929 272 mill. Størst andel i denne handel har England, nemlig 37,8 pct. med en utførselsverdi i 1929 av 103 mill. mk. Dernest kom De Forente Stater med 16,6 pct. og 45,1 mill. mk. og Frankrike med 15,4 pct. og 42 mill. mk.

Undersøkelsen viser at mens andre industrier viser betydelig tilbakegang i krisearene er dette ikke tilfellet med våbenindustrien. Setter man handelen (utførslen) i 1928 til 100 var utførslen av alle varer i 1933 falt til ca. 36 pct., mens utførslen av våben og ammunisjon ennu var ca. 75 pct. av 1928 nivået.

Dagbladets „sanne“ ansikt.

(Forts. fra side 3.)

det, og forteller indignert, at på aksjebrevene finnes ingen jødiske navn. Og det tror vi så gjerne. Israels sønner er ikke født igår. Et faktum er, at bladet er fanatisk jødevenlig, ensidig rødglødende i sitt hat til nasjonalsosialismen, fanatisk i utspredelsen av løgnhistorier om det nye Tyskland, unorsk og internasjonalistisk i sin journalistikk, alltsammen typisk for den internasjonale jødementalitet.

Samtidig med at bladet dementerer beskyldningen om jødisk kapital -- avslører det sin typiske «jøde-mentalitet» i omtalen av begivenheterne på Forum. Det som er nasjonalt hånes, de nasjonale studenters fedrelandssindede taler karakteriseres som «sprutende hallelujataler», de nasjonales berettigede harme overfor den marxistiske brutalitet kalles «vill krigsstemning».

Dagbladet forstår kanskje mere enn det vil være ved; det forstår sikkert, at den dag de nasjonale krefter i landet seirer, vil der ikke lenger være jordbunn for dets demoraliserende og sensasjonssyke journalistikk Derfor er det om å gjøre å sammenblanne begrepene, slik at de sovende borgere ikke skal forstå forskjellen på nasjonal og marxistisk ungdom, — at utfallet av den reisning som nu er i anmarsj betyr et være eller ikke være for den norske nasjon. De nasjonale studenters opmarsj foran Stortinget gir et godt varsel om, at iethvertfall ungdommen er ved å forstå det som foregår; bessteborgerne får sove videre ennda en stund. Det ser ut som om de destruktive krefter — og de byggende — må kjempe sin kamp uten dem.

*

Efter at ovenstående er skrevet, har vi hatt de ondartede optøier utenfor Venstres Hus og på Tullinløkken. Det er karakteristisk — og uhyggelig — at Aftenposten følger i Dagbladets og Arbeiderbladets fotspor med en løgnaktig og forbryter-vennlig beretning. «Ungdom fra Nasjonal Samling og kommunistleiren atter i slagsmål» står der med fete overskrifter, tiltross for at Aftenposten må vite at det her dreier sig om ondartede overfall på anderledes tenkende; overfall organisert av kommunister, godkjent av Arbeiderpartiet. Aftenposten vil ikke skjelne mellem en flokk N S folk, som i fred og ro sitter på en kafé, da en 2,5 kilos sten kommer susende gjennem ruten, — og bandittene utenfor som kaster sten og har lommene fulle av dette skyts. Vi skal huske denne definisjon, i tilfelle det skulde hende sig, at en kommunistisk sten en dag skulde suse forbi ørene på Aftenpostens redaktør.

Vi tror at redaktør Nesse bør betenke sig, innen han fortsetter med en journalistikk av denne art, og han bør også tenke over, at hvis det lykkes de revolusjonære å slå Nasjonal Samling ned, kommer ganske sikkert turen til Aftenposten i neste omgang. Aftenposten og vi er like forhatte i disse kretser, selv om hatet i øieblikket er konsentrert om N S, på grunn av den verdifulle assistanse Aftenposten i øieblikket yder dem, i deres forsøk på å kverke den nasjonale reisning. Men vær sikker, den er ikke glemt!

Som bekjent blev denne stenkaster — en ung mann fra arbeideridrettsklubben Borg, grepet, merkelig nok ved politiets hjelp. Om hans beveggrunne for denne skamløse dåd, heter det i Aftenpostens referat, at han var blitt grepet av massepsykosen, og derfor hadde begynt å kaste sten mot kafeen og dem som kom ut! Denne guttens undskyldning finner øiensynlig Aftenposten så forståelig og sympatisk, at den fortjente å komme på trykk — uten kommentarer.

Dagbladets referat er om mulig ennu menneskekjærligere: gutten hadde blåe og store uskyldige øine, og slett ingen politisk opfatning; han var bare kommet til, hadde sett de andre kaste sten og syntes — som rimelig er — at også han måtte få lov til det.

Og dette lille englebarn var det da, en rå og brutal politimann tok sig av, men ved kjærlige menneskers hjelp blev misforståelsen straks opklaret og gutten satt på frifot.

hall.

Arbeider-ungdom!

Når vi unge, som arbeidere tar fatt på livet og ser den haapløshet og arbeidsledighet, uenighet og klassehat som preger vårt samfund idag, den likegyldige holdning som storting og regjering inntar overfor landets ungdom, kan man vel ikke vente, at vi unge arbeidere skal gå inn for det system, som motarbeider ungdommen og ødelegger dens fremtid.

Vi unge arbeidere vil ikke ha forsorg, vi har reelle krav, — vi vil ha arbeide og være med å bygge landet.

Vi har valget mellem to retninger: Marxismen på den ene side, og Nasjonal Samling på den annen side.

Marxismen har vunnet frem her hjemme på det håpløse system som nu hersker i vårt samfund, og arbeiderne og ungdommen sluttet sig til denne lære, fordi den virkelig vilde gå inn for en systemforandring.

Denne hatets lære er det par-

P. Soelbergs trykk., Akersgt. 7, Oslo.

tiene i dette land har fremelsket. Kanskje Karl Marx's teorier, *klassehat og uenighet,* blir det som det norske folk kommer til å sysle med i fremtiden, — for de borgerlige partier, de vil ikke se sannheten i øinene — de sover fremdeles — og vilde ganske sikkert *ikke våkne* før marxistene rusker i dem, og befaler dem å være med å bygge op et marxistisk samfund, hvor savn, lidelser og terror blir det mest fremtredende.

Men det er kommet noe nytt. — *En ny bevegelse — Nasjonal Samling,* den som ikke bygger på klassehat og teorier, men bygger på den virkelige erkjendelse av livet og menneskets rett til utfoldelse innen et solidarisk samfund.

Arbeiderungdom. Vi har ansvaret, — nu er tiden inne, nu kaller Norge høit på sine menn. Bli med i vår kamp i dag, mot marxister og den borgerlige undfallenhet, mot det liberal-kapitalistiske samfund. Vi må få slutt på utbyttningen slik som vi møter den i arbeidsgiverforeningen og Folkets Hus' terror. Vi greier ikke lenger følge sporet i det nuværende Samfund. Vi må bygge op et nytt med arbeide for alle, — et samfund som erstatter hatet med forbrødrelighet, — og fiendskapet med samarbeide, og setter fellesnytten over egen-nytten, altså: *Et samfund på nasjonal- og socialistisk grundlag.* — sant socialistisk grunnlag.

Arbeidere frem til kamp mot *marxisme og borgerlig undfallenhet for det solidariske samfund,* for *fred — orden — rettferd.*

Kjell Erik Gundersen

Østkanten i arbeide.

Det nye østkantstyre begynte sitt arbeide den 15. februar 1934 og har siden den tid utfoldet en enestående aktivitet. Det er avholdt tre møter med innbydelser og tre møter i Venstres Hus. I Venstres Hus har blandt andre Gulbrand Lunde, Stavanger, Bernhard Hjort og Anders Melteig holdt foredrag.

Disse møter har imidlertid vært kommunistene en torn i øiet, og siste torsdag kom det til ondartede uroligheter.

Marxistene tror øiensynlig at de på denne måte skal få ødelagt østkantavdelingens arbeide. Men det skal ikke lykkes.

Ingen fornuftig arbeider vil finne sig i gateterror. Kommunistiske eksesser som de vi oplevet i Oslo torsdag vil tvertimot åpne folks øine.

Vi opfordrer alle rett-tenkende mennesker på østkanten til å melde sig inn i Nasjonal Samling. Det nytter ikke lenger å stå som sympatiserende. Yd noe selv for å få rettet på de råtne forhold.

1ste mai i Nasjonal Samlings tegn

(Forts. fra side 1.)

ling. Muskelkraften alene skaper ingen dyktig arbeider.

Når marxismen har opkonstruert dette skille, er det for å skape splid og misundelse. Uten dette har marxismen ingen grobunn, grunnet som den er på et kjempemessig folkebedrag.

Vårt mål er å skape *arbeidsstaten* på det klasseløse folkefellesskaps grunnvoll.

Derfor vil vi gjøre maidagen til *arbeidets dag;* dagen viet nasjonens arbeide i alle dets avskygninger og alle dets yrkesgrener.

Enhver arbeidende norsk mann og kvinne er et nødvendig ledd i nasjonens liv. Vi er folkefeller enten vi er menig arbeider eller administrerende direktør.

Det gamle kapitalistiske system står for fall. Det å være sig selv nok, og bare sørge for sitt eget kjære jeg duger ikke lenger.

Vi må løfte i flokk til alles felles beste.

Vi må komme så langt at vi om kvelden spør oss selv: Hvad har du idag gjort for *din neste,* for *ditt folk,* for *ditt land.*

Gjennemfører vi dette, vinner vi også bukt med tidens verste samfundssott: *arbeidsløsheten.*

Under disse auspisier må vi gå til feiring av maidagen.

Hver næringsgren og hvert virke må samles under sine faner, og fra bedriftens leder og ned til den yngste læregutt være med og hylde arbeidet, den livsnerve vi alle er avhengig av.

Ved å gi arbeidet sin hedersplass tilbake i samfundet, og lønne dets utøvere efter den dyktighet og kraft de legger i det, vil vi med letthet kunne skape et samfung som har plass for alle arbeidsøkende og byggende hender.

Det samfund som ikke kan anvise hver arbeidsfør mann og kvinne plas i det nasjonale arbeidsliv, har ikke eksistensberettigelse som selvstendig nasjon.

Norske kvinner og menn av alle samfundslag. Slutt op om Nasjonal Samlings arbeidslinje! Vær med å slå ned det unorske klassesystem!

Vi skal da få opleve maidagen i Nasjonal Samlings tegn. Vi skal få se hele det norske folk feire den til arbeidets pris.

Olav Korsfarer.

1ste mai 1934.

(Forts. fra side 2.)

måtte nødvendigvis også arbeidernes organisasjoner følge efter. Som i enhver kamp avler nye angrepsvåben straks nye forsvarsvåben.

I dette stadium trådte Karl Marx inn i utviklingen. Han het egentlig Mordochai og var jøde og først døpt i 6 års alderen. Han vokste op i Tyskland, bodde senere i Frankrike og tilslutt i England, hadde ikke hjemme i noget land. Hans vanvittige lære kan kun forstås når man kjenner hans egen og hans folks historie. Den er jødefolkets lovbok Talmud anvendt på moderne industriforhold. Den forutsetter som jødernes virke utelukkende pengehusholdning og byforhold. Den er en ny troslære som motsatt Kristi kjærlighetsevangelium bygger på hat. Den lover pány det jødiske tusenårsrike på jorden i form av det marxistiske samfund. Marx bok har derfor vært kalt proletariatets gamle testamente og Lenins skrifter dets nye.

Det er psykologisk interessant at de som kaller kristentroen, som tar sikte på Gudsriket i det hinsides, for opium for folket, selv er tilhengere av en troslære som lover salighet på jorden. Men også dette er helt overensstemmende med jødefolkets religiøse forutsetninger. Det er av samme grund logisk at Marx som en profet utgått av dette folk, som i sin 2000 årige historie aldri nogensteds har kunnet skape en egen nasjonalstat, vil opheve de andre nasjonale stater og vil bygge fremtiden på internasjonalismen. Og det er endelig klart at Marx som jøde ikke kan gjøre sig solidarisk med arbeiderne i nord- og Vesteuropa — «proletarer i alle land forener *eder*», sier han, ikke «la oss forene *oss*» — men at han vil organisere dem som nødvendige brikker i et politisk spill om verdensherredømmet for det utvalgte folk.

Karl Marx's lære har hatt en enestående evne til å fenge i arbeidernes sind. Når det har kunnet skje tross lærens fremmedartethet ligger forklaringen kun deri at den ikke har behøvet å konkurrere med en annen og mere åndsbeslektet ide, som kunde by arbeiderne det de med rett krever, nemlig *orden og rettferdighet*. Den liberalkapitalistiske borgerstat har jo bare hatt sin egoistiske liberalisme å by på, en lære hvorefter alt var tilfals for høistbydende, og hvor mammon var ophøiet til guddom.

Kampen mellem liberalkapitalismen og marxismen har fortsatt i alle land og fører dem alle mot avgrunnen. Også vårt land. Arbeidskampen for to år siden var et varsel, Hydroaffæren iår et annet. Den borgerlige stat har forsåvidt selv organisert kampen, den anerkjenner kamporganisasjonene som sideordnet med Staten selv og har oprettet egne domstoler, arbeidsretter og boikottdomstoler, som ved sin eksistens stadfester denne anerkjennelse. Og denne stat kan ikke foreta det inngrep som er nødvendig for å stanse den selvmorderiske kamp, fordi den selv gjennem parlamentarismen er gjennemsyret av den samme liberalistiske ånd som er kampens egentlige årsak.

Men utviklingen går videre, vi nærmer oss nu i alle land, som ikke alt er styrtet utfor avgrunnen det trin i vindeltrappen som betegner syntesen av liberalismens kamptese og marxismens antitese, det trin som også ligger over og i et høiere plan enn det attende århundres stenderstat. Dette nye trin i utviklingen er det som Nasjonal Samling vil føre Norge op på, det trin i utviklingen som kalles det *solidariske samfund*, eller den nye stat bygget på hele folkets trygge samvirke under slagordet egennytte gjennem fellesnytte.

Istedenfor klassekamp byr vi fred, istenfor revolusjon byr vi orden og istedenfor egoistisk profittjag på den ene og proletariatets diktatur på den annen side, byr vi rettferdighet.

Det er ikke bare en sikrere og fornuftigere vei til sann folkelykke enn de foreldede ideer der pekes på av våre motstandere til høire og venstre, men det er også en edlere og menneskeverdigere vei. Og fremfor alt en vei som stemmer med vår egen rases beste instinkter.

J. B. Hjort.

Uhyrlig!!

I Arbeiderbladet for lørdag 21/4 finner man en redaksjonell artikkel betitlet «Overfallet.»

Den omhandler de urolligheter som fandt sted forleden i forbindelse med gymnasiesamfundet Forums møte.

Her blev som bekjent de marxistiske elemeneter kastet av de nasjonale. Fortørnet og mektig *skuffet* over dette resultat begår Arbeiderbladet den uhyrlighet å beklage sig over den terror som blir anderlede tenkende tildel.

Det beskylder blandt annet de nasjonale gymnasiaster for å bruke slåsshansker, kaste med sten og bruke tåregass. — Hvilken uhørt gemen frekkhet. — Arbeiderbladet og dets drabanter våger å snakke om terrorisering av anderledes tenkende!

— At det gidder — for hvem er det som terroriserer anderledes tenkende om ikke nettop Arbeiderbladets drabanter, og hvem er flittigere enn Arbeiderbladet i sine opfordringer til «å besøke» anderledes tenkendes møter. Og det er såmen ikke «drabantenes» skyld at ikke liv er gått tapt.

Den hensynsløse brutalitet som man under de senere års valgkampe har vært vidne til, lover ikke godt — og hvem har «æren» av disse «smukke resultater», om ikke den marxistiske presse og «lederne».

Og dette med slåsshanskene. — *Den er for drøi.*

Og stenkastingen, marxistenes daglige omgangsvåben og uttryksmiddel. — Jeg skal som en illustrasjon få nevne en trussel som blev slengt efter mig i N. Land i påsken, av en av disse forherligede opviglere fra dette distrikt.

På grund av at jeg gikk med et nasjonalt *merke*, legg merke til at det ikke var sagt noget, det hele skrev sig fra et litet merke, fikk jeg følgende «parlamentariske» trussel slengt efter mig.

«Bare vent til vi får tak i'n, så skal vi klinen op til en vegg og gjøre'n om til gørr!»

Jeg kan skaffe flere vidner, av de som hørte det.

— Når Arbeiderbladet virkelig ikke undser sig for å servere en slik uhyrlighet som den om terrorisering av *uskyldige* «arbeidere», da må de i sannhet ha *lite å fare med* — og det er innlysende, at ingen av de «trofaste og sikre» må høre andres mening og tanker — *for da kunde de lett falle fra!*

Og disse folk vil overta *ansvaret* for *landets styre* og *stell*. Jo, det kal bli fine greier!

Når slike påstander som den nevnte artikkel serverer, kan gå for god fisk, så må man ha lov til å spørre:

Vil folket få øinene op for all denne humbug før det er for sent?

A. P. P.

„Frivillig arbeidstjeneste".

Følgende er nektet optagelse i Arbeiderbladet.

I Arbeiderbladets referat 18. ds. av mitt foredrag om «En frivillig norsk arbeidstjeneste» beskylder De mig for å bygge på «oplagt løgnaktige statistiske oplysninger.» Da den statistikk jeg anvendte vesentlig er hentet fra Statistisk Årbok for Norge og Roar Colbiørnsens: En norsk treårsplan (som vel ikke benytter sig av «oplagt løgnaktige statistiske oplysninger»?) er jeg meget takknemlig for å få nærmere presisert hvad De måtte sikte til.

Jeg håper da også at «Arbeiderbladet» heller ikke vil nekte mig spalteplass til en redegjørelse for de ting som det måtte herske tvil om, idet avisen og dens lesere såvel i egen som i sannhetens interesse vilde ha interesse av en noe mer korrekt fremstilling av arbeidstjenestens betydning.

Det vilde utvilsomt være til arbeidernes og alles beste om deres hovedorgan tok disse planer op til saklig diskusjon. Det er en sak som vil tvinge sig frem som et folkekrav og ikke bør avvises i et lettvint tendens-referat.

Jeg står alltid til tjeneste med oplysninger.

Ad referatets verste «misforståelser» vil jeg bare få frem: heve: «Arbeidstjenesten bygger på de samme premisser som arbeiderpartiets kriseplan, nemlig på de rike u-utnyttede muligheter som ligger i vårt land. Å la ungdommen side ved side nytte mulighetene ut og derved skape grunnlaget for sin egen fremtid er arbeidstjenestens idé.

*

Tilfellet er betegnende for Arbeiderbladets mentalitet. Mot *alt* som kommer fra N S brukes løgnvåbenet vilt og avsindig. — Arbeiderbladet gjorde best i å merke sig at løgnvåbenet har boomerangens kjedelige egenskap: det vender tilbake, og er det klosset kastet sårer det kasteren. In casu beskylder således bladet sin egen økonomiske ypperstepresst, herr Colbiørnsen for løgnaktig statistikk.

Ett lite sår kan en kjempe tåle. Men får han flere forblør han, langsomt og sikkert.

Det går en Nemesis —, og han setter ikke pris på dem som lyver —, i sannhetens navn.

Thor Strand.